Kiếp Sau Chúng Ta Sẽ Lại Là Phu Thê!!!

Contents

Kiếp Sau Chúng Ta Sẽ Lại Là Phu Thê!!! **1**
1. Chương 1: Kiếp Sau Sẽ Lại Là Phu Thê !!! 1
2. Chương 2: 1110 Năm Sau…. 2
3. Chương 3: Đoản 3 Hỏi Thế Gian…. 4
4. Chương 4: Đoản Cuối 7
5. Chương 5: Ngoại Truyện 1 10
6. Chương 6: Ngoại Truyện 1 + ... 13

Kiếp Sau Chúng Ta Sẽ Lại Là Phu Thê!!!

Giới thiệu

Thể loại: Ngôn tình, truyện ngắnPhật dạy răng, kiếp trước 500 lần ngoái đầu mới đổi lại được kiếp này một lần gặp tho

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/kiep-sau-chung-ta-se-lai-la-phu-the

1. Chương 1: Kiếp Sau Sẽ Lại Là Phu Thê !!!

Đêm tân hôn,chàng nói, tóc của nàng từ giờ chàng sẽ thay nàng chải vì hai người là vợ chồng kết tóc se tơ.

Nàng cười hiền đồng ý.

……

Chàng một lòng phấn đấu vì sự nghiệp vì lợi ích quốc gia, lập nhiều công lớn, được vua ban cho quyền cao chức trọng… Nàng luôn một lòng một dạ bên chàng, chăm sóc chàng từng li từng tí…

Nhưng bên vua như bên hổ, Hoàng đế nghi ngờ chàng bội phản…

Để bảo vệ nàng,lần đầu tiên trong đời chàng gạt nàng…

Chàng nói:

- Ta muốn từ hôn!

Nàng cười, đáp:

- Chàng không tin thiếp?

Chàng nghiến răng nghiến lợi:

- Chứng cớ rõ ràng, còn gì giải thích?

Nàng lại cười, hỏi:

- Vậy chàng hãy đáp ứng cho thiếp một nguyện vọng cuối này nhé?

Chàng im lặng….

Nàng cầm chiếc lược gỗ đưa cho chàng:

- Chải tóc cho thiếp!

……

Đã quá nửa đêm, chàng giục nàng đi ngay, nàng không chịu.

Chàng đành cầm lược, chải từng chút từng chút,tình yêu đong đầy trong từng nhát chải….

Mới chải xong một bên tóc,quan binh phá cửa ập vào.

Chàng đau lòng, vuốt tay lên má nàng:

- Bảo nàng đi ngay thì không chịu!

Nàng cười:

- Chàng nghĩ là thiếp không biết chàng đang nghĩ gì sao? Chàng phải nhớ chúng ta là phu thê! Thiếp quyết không bỏ rơi chàng mà sống đơn độc một mình.

Chàng cười:

- Mái tóc này ta không kịp chải hết cho nàng rồi!Tâm nguyện cuối cùng mà cũng không thể giúp nàng hoàn thành.

Nàng chỉ cười:

- Vậy kiếp sau chàng lại giúp thiếp chải nốt, để hoàn thành tâm nguyện này nhé….

Kiếp sau chúng ta sẽ lại kết nghĩa phu thê!!!!

Màu đỏ của máu nhuộm kín gian phòng….bàn tay mạnh mẽ của chàng nắm chặt lấy bàn tay nhỏ xinh của nàng….

Kiếp sau….mong hạnh phúc của chàng và nàng sẽ dài lâu….

The end……

2. Chương 2: 1110 Năm Sau….

Duyên do trời định….

Số kiếp an bài….

Luân hồi, nhân quả….

Vòng xoay luân hồi tiếp tục dịch chuyển….

Liệu kiếp này chàng và nàng có thể kết nghĩa phu thê???

1110 năm sau…

Nàng vừa tròn 16 tuổi,là bang chủ của " Phi Thiên bang hội "… một bang phái chuyên cướp của kẻ giầu chia cho dân nghèo…. Đối tượng mà bang phái thường cướp bóc là những tên tham quan, những kẻ thương buôn có tiếng hám lợi trèn ép bách tính….

Họ rất được lòng bách tính….

Nàng xinh đẹp, văn võ song toàn, mưu trí hơn người, quyết đoán quả cảm…

Nếu nàng mà sinh ra là phận nam nhi thì nhất định sẽ làm lên nghiệp lớn hơn….

Chàng 22 tuổi,là Hoàng tử út vốn rất được vua cha cưng chiều….

Chàng văn thao, võ lược….

Có tài trị quốc…

Khôi ngô, tuấn tú….

Chàng là một trong tứ đại công tử của trong triều đại này….

Nhiều người yêu thương, ngưỡng mộ thì cũng có lắm kẻ đố kị, ghen ghét…

Trong một buổi đi săn do Hoàng gia tổ chức, chàng bị mưu sát…

Chàng chiến đấu kiên cường nhưng một phút bất cẩn đã xa chân ngã xuống vực sâu ngàn trượng….

Ngày hôm đó nàng có việc ngang qua chân vực sâu… nàng cứu chàng, đưa chàng về doanh trại của bang phái….

Chàng bị thương rất nặng, mất một tháng cứu chữa chàng mới hồi tỉnh lại….

Nhưng chàng bị mất trí… chàng không biết mình là ai? Đến từ đâu? Tên gì…????

Chàng ở lại doanh trại….

Vốn bản tính thông minh nên dù bị mất trí thì chàng vẫn giúp cho nàng và bang hội rất nhiều, đưa ra những kế rất có ích cho việc phát triển của " Phi Thiên "….

Ngày tháng trôi qua…

1 năm..

2 năm……

…. chàng và nàng nảy sinh tình cảm….

Dưới sự chúc phúc của bạn bè và bang hội hai người kết nghĩa phu thê…

Sau đêm tân hôn, khi cả bang hội còn đang ngập trìm trong không khí hoan hỉ bởi bang chủ kết hôn….

….. Quan quân ập tới…. đón chàng đi…. vị hoàng tử của họ về cung….

Chống cự vô ích….

Trước khi dời đi, tên tướng quân dẫn đầu đám quan quân nhìn nàng với một ánh mắt kì quái, có sự kinh ngạc, lại thêm chút sợ hãi…..

Mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ, nàng không kịp trở tay….chàng võ công chưa kịp hồi phục, chống trả không nổi….

Lệ lăn trên má nàng, nhòe nơi khóe mắt chàng…..

Vừa hợp đã tan….

Là số phận của chàng và nàng sao??

…….

Trên đường đi nhiều lần chàng tìm cách bỏ trốn nhưng không thành….

Hồi cung…..

Chàng được hộ tống về đến Hoàng cung….

Gặp lại vua cha…

Chàng không nhận ra bất kì ai….

Chàng nhớ nàng, đau đến quặn lòng….

Vua cha ra Hoàng lệnh triệu hồi Thần y chữa bệnh cho Hoàng tử út….

Hơn một năm sau….

Chàng hồi phục trí nhớ trước đây…

Nhưng…. kí ức về nàng về những ngày tháng ở " Phi Thiên" đã bị vua cha ra lệnh cho Thần y phong ấn….điều này chỉ có Hoàng đế cùng Thần y biết….

Chàng quên nàng….

Sau đó không lâu chàng được vua cha phong làm " Thái tử"….

"Thái tử phi" là công chúa độc nhất của nước láng giềng….

Chàng là tân lang…. nhưng tân nương là người khác….

Đoàn rước dâu dạo qua một vòng trong con đường lớn, tấp lập nhất kinh thành….

Nàng đứng nơi lầu cao, ánh mắt hướng về chàng….

Giây phút bốn mắt nhìn nhau, chàng nhìn nàng như nhìn một người chưa từng xuất hiện trong cuộc đời chàng…

Nàng ngỡ chàng đã đổi thay….

Nàng đau….

…….đau như hàng vạn mũi dao khoét sâu nơi trái tim nàng…….

…. Chàng quên nàng rồi…. chàng quên cả cốt nhục của chàng rồi…..

Vâng! Nàng đã hạ sinh cho chàng một cặp long phụng,một gái một trai….

Nàng quay lưng bỏ chạy…. tìm đến nơi vực sâu ngàn trượng, nơi mà chàng và nàng ngày đầu gặp gỡ…..

Nàng khóc, khóc như chưa bao giờ được khóc….

Nàng vung kiếm lên…..

CÒN TIẾP…….

3. Chương 3: Đoản 3 Hỏi Thế Gian….

Nàng vung kiếm lên…

…. kiếm hạ….tóc rơi….

Tóc thề chạm đất….

…. tình nghĩa phu thê đứt đoạn….

…. Từ giờ ta sống vì hai con…. vì " Phi Thiên" và vì báo thù….

Thế cũng tốt….

Nuốt nước mắt vào trong nàng trở về nhà….về với con….

…..

Chàng đi bên tân nương nhưng trong đầu thì vẫn bị ám ảnh bởi ánh mắt của người thiếu phụ đứng trên lầu cao ấy….

Ánh mắt thê lương,ánh mắt của sự nhung nhớ…..

Tại sao tim chàng khi nhìn thấy ánh mắt ấy lại đau đến thế….???

Chàng không tìm được câu trả lời… bởi chàng và nàng là hai kẻ xa lạ….

Thời gian thấm thoắt thoi đưa….

Ngày hôm nay….

Hoàng cung khai yến mừng xuân mới, mừng cho quốc thái dân an….mừng cho Thái tử sắp được kế nghiệp vua cha…

Yến tiệc khai màn bởi một điệu múa đẹp mắt của người vũ nữ nổi tiếng xinh đẹp trốn kinh thành….

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng được che lại bởi một tấm mạng cùng màu váy áo…chỉ để lộ đôi mắt to tròn sắc sảo…

… Chàng nhận ra ánh mắt ấy…ánh mắt nàng thiếu phụ đứng trên lầu cao năm ấy….

Hoàng đế rất thích điệu múa của nàng, và thích hơn cả chính là thân hình quyến rũ của nàng…

Hoàng đế ra lệnh cho nàng lại gần bên mình…

… Đòi nàng tiếp rượu, uống rượu cùng mình….

Nàng ngoan ngoãn làm theo như một chú mèo hiền lành….

Chàng nhìn cảnh đó, không hiểu sao trong lòng khó chịu đến thế…

Rượu ngà ngà say…..

Bỗng Hoàng đế gục ngã xuống bàn tiệc, máu phun ra từ cổ chảy ướt cả tấm thảm….

Nàng cầm con dao sắc lạnh đứng đó…

Nhìn chàng….

Chàng không thể tin vào những gì mình đang nhìn thấy….

Quan quân vây bắt nàng….

Thù giết cha đâu thể đội trời chung…

… Nàng giết phụ hoàng của chàng…

Nhưng cha chàng giết cả gia tộc của nàng thì sao….??

Oan nghiệt….

Chàng rút kiếm ra tiến về phía nàng…

Nàng nhìn chàng bằng ánh mắt vô cảm….

Họ là kẻ thù không đội trời chung….

Ngày hôm nay chủ định một trong hai người họ sẽ phải chết….

Ngang sức, ngang tài….

Cuối cùng một phút vô tình, cũng có thể là cố ý để kiếm rơi khỏi bàn tay nàng…

Kiếm của chàng xuyên thấu tim nàng….

- Mẫu thân…..!!!

- Mẫu thân…!!!

- Bang chủ…..!!!!

Từ phía ngoài cung điện, hai bóng người chạy như bay về phía họ….theo sau là đoàn quân mặc võ phục của " Phi Thiên bang hội "

Giây phút kiếm đâm phập vào thân thể nàng, phong ấn bị phá vỡ….

Chàng nhớ ra tất cả….

……. nhớ ra mọi thứ… nhớ ra thê tử…nhớ về những tháng ngày hạnh phúc….

Nhưng giờ đây chàng phải làm sao….

Bên tình bên hiếu bên nào lặng hơn???

Chợt chàng nhớ ra khi nãy có ai đó gọi nàng là mẫu thân??

Mẫu thân…?

Hai đứa trẻ giống hệt chàng khi nhỏ…

Chàng sớm đã được làm phụ thân….

Tại sao số phận trêu ngươi….giây phút tương phùng lại đẫm máu đến vậy…

Nàng sắp không trụ được nữa rồi….

Nắm lấy tay chàng:

- Chàng có từng yêu thiếp không…?

Nước mắt rơi như mưa:

- Thê tử…. là ta có lỗi với nàng….

- Không….là…số kiếp… số…của thiếp…

- Không…là tại ta…

- Gánh trên…trên người… hận nước thù nhà… thiếp không thể… không báo…nợ máu trả máu…hãy… hãy để thiếp trả nợ máu này cho chàng… Các con thiếp giao lại cho chàng… Chàng hãy thay thiếp dạy dỗ các con lên người…Hãy hứa với thiếp….!!! Chàng đừng… đừng làm thiếp đau thêm lần nữa… nghe không…?

- Ta… ta… hứa!

Chàng vốn muốn tự kết thúc mạng sống của mình để cùng nàng về nơi vĩnh hằng… Nhưng có lẽ phải đợi thêm một thời gian nữa chàng mới có thể đi tìm nàng rồi….

Nàng ôm hai con vào lòng, dặn dò….

Miệng nở nụ cười mãn nguyện, nàng rời khỏi trốn phong trần đầy thị phi này…

Kiếp này…. đời nàng là chuỗi ngày dài đau khổ… từ nhỏ đã gánh trên vai gánh nặng phục thù….

Giờ đây nàng đã được giải thoát…

Chàng ôm xác nàng, dẫn theo hai con rời khỏi Hoàng cung….bỏ lại sau lưng mọi thứ…

Từ giờ phút này chàng chỉ vì hai con mà sống, ngày hai con trưởng thành cũng là ngày chàng đi tìm nàng ở một thế giới khác….

Hỏi thế gian tình ái là chi mà đôi lứa thề nguyện sống chết….

Hỏi thế gian tình ái là chi…..

-

4. Chương 4: Đoản Cuối

Vũ trụ xoay vòng….

Vạn năm qua đi trong chớp mắt….

Liệu chàng có thể tìm được nàng giữa mênh mông biển người này không….?

… Sợi dây tơ hồng của ông tơ bà nguyệt đã se cho chàng và nàng chưa đứt….

Thế nên….

……..

Thành phố X, thế kỉ 21.

Hắn yêu cô, cô cũng rất thích hắn

Một ngày kia hắn tỏ tình với cô, cô đồng ý….

Tình yêu của họ cũng như tất cả các cặp đôi khác,với bao cung bậc cảm xúc, có giận hờn, ghen tuông, ngọt ngào, hạnh phúc….

Khi lần đầu tiên hắn đặt nụ hôn lên môi cô… Cô hỏi hắn:

- Anh sẽ yêu em bao lâu?

Hắn cười hiền, vuốt vuốt mái tóc mềm mại của cô:

- Em muốn bao lâu?

Cô ngây thơ trả lời:

- Cả kiếp này, kiếp sau, sau nữa! Không cho phép anh yêu bất kì cô gái nào khác ngoài em, rõ chưa?

Hắn cười vui vẻ:

- Được! Anh cả đời này sẽ chỉ yêu một mình em thôi, cô bé ngốc ạ!

-Là anh hứa đó nhé! Nếu một ngày nào đó a mà phản bội em thì em sẽ làm thịt anh!

Hắn không đắn đo mà gật đầu đồng ý:

- Nếu anh mà phản bội em thì em hãy làm thịt anh đi.

……

Tình yêu của họ đã kéo dài 5 năm, họ yêu nhau sâu đậm, cùng nhau vượt qua nhiều khó khăn trong cuộc sống.

Tưởng như hạnh phúc cứ giản đơn vậy thôi, rồi họ sẽ kết hôn, sinh con, nuôi con trưởng thành,già đi… sẽ nắm tay nhau đi hết đường đời này…

Thế nhưng, số phận trêu ngươi…

Là lòng người đổi thay… hay duyên phận đã định?

Cô phát hiện ra anh ngày càng ít nói chuyện với cô, lạnh nhạt với cô, không còn yêu chiều cô như trước nữa…

Phát giác ra có chuyện gì đó, cô hỏi hắn, hắn chỉ lặng im.

Thế rồi một ngày nọ, cô bắt gặp hắn đi cùng và có hành động thân mật với một cô gái rất xinh đẹp, quyến rũ.

Cô vẫn tự lừa mình, lừa người mà đến trước mặt họ, làm như vô tình gặp, cô hỏi anh:

- Anh yêu, anh có hẹn với bạn à?

Nhưng đáp lại cô là lời nói lạnh lùng, tàn nhẫn của hắn:

- Đúng vậy! Và cô ấy là vợ sắp cưới của tôi!

Sét đánh ngang tai, cô thấy đất trời như quay cuồng…cô đứng đó, không dám nhìn vào mắt hắn,cô sợ cô sẽ không ngăn được những giọt lệ của mình…

Cô không muốn mình quá yếu đuối trước mặt hai người họ…, cô vẫn không tin hắn bội phản…

Nhưng hắn còn như thấy cô chưa đủ đau, bồi thêm một nhát dao:

- Cô cứ ở nhà nốt đêm nay đi,mai hãy chuyển đồ ra khỏi đó. Tôi không muốn nhìn thấy mặt cô nữa…

Rồi hắn quay sang phía vợ sắp cưới, ôm eo cô ta và nhẹ nhàng:

- Bảo bối, chúng ta đi chọn nhẫn cưới nhé!

Nói rồi định đi trước…

Cô cất tiếng:

- Xin đợi một chút!

Nói với cô gái đi cùng hắn:

- Xin lỗi, có thể cho tôi nói chuyện chút với anh ý không?

Cô gái gật đầu:

- Được!

Cô tiến đến gần hắn, hắn vẫn đứng quay lưng về phía cô,cả hai đều im lặng.

Cô phá vỡ sự im lặng:

- Tại sao?

Hắn lạnh lùng trả lời:

- Chỉ là hết yêu rồi thôi!

Nói rồi bỏ đi,không để cô nói thêm lời nào nữa…

Nước mắt không ngừng rơi…

Một thời gian sau cô gặp lại hắn… trong bệnh viện…

Hai người đều rất ốm yếu…

Cô là vì quá đau buồn mà tự hành hạ bản thân…

Còn hắn…?

Cô vẫn còn rất yêu, rất yêu hắn, rất quan tâm hắn… cô đi theo hắn…

Cô nghe bác sĩ nói chuyện với hắn và người vợ sắp cưới:

- Tim của cậu ấy đã quá yếu rồi, nếu không tìm được người hiến tặng thì…chúng tôi cũng hết cách…

Cô bàng hoàng, không tin những gì mình vừa nghe được…

Nước mắt một lần nữa vì hắn mà lăn dài…khóc như muốn xé ruột xé gan…

Cô ngồi một mình lặng lẽ trong phòng bệnh, ngồi mãi ngồi mãi…

Cô đứng bật dậy, đi tìm giấy bút hí hoáy viết thứ gì đó… viết xong rồi, nụ cười lại nở trên môi…

Cầm lấy điện thoại, ấn số của hắn,…

Đầu dây bên kia, một người phụ nữ nghe máy.

- Alo?

- Tôi… tôi muốn gặp anh ý một lần cuối cùng! Xin cô hãy cho tôi gặp anh ý!Có được không?

Đầu dây bên kia im lặng mất một lúc:

- oke! Cô ở đâu, tôi sẽ bảo với anh ý!

- Ở nơi tôi và anh ý lần đầu tiên hẹn hò. Cô nói vậy anh ý sẽ hiểu! Cảm ơn cô nhiều lăm!

Hắn đến nơi mà hắn và cô lần đầu hẹn hò, một quán cafe độc đáo…

Gọi một cốc cafe hắn ngồi đợi cô…

Đợi mãi….

15” ,

30”

1 tiếng

2 tiếng……

Cô không đến, hắn thất vọng ra về…

Cô đứng sau một gốc cây, nhìn theo bóng lưng hắn, lệ nhòe mi….

Cô bắt bản thân phải mạnh mẽ buông tay….

Vài ngày sau…

Hắn được làm phẫu thuật cấy ghép tim….hắn tự hứa với lòng việc đầu tiên làm khi tỉnh lại là đi tìm cô và giải thích mọi chuyện….

… Ca phẫu thuật rất thành công… hắn tỉnh lại khỏe mạnh….

Cầm điện thoại gọi cho cô…

Không ai bắt máy, chỉ có tiếng tút tút tút….

Hắn buồn bã nghĩ rằng cô đã hận hắn rất rất nhiều nên không nghe điện thoại… hắn cũng không biết phải đi đâu tìm cô…

Đến giờ thăm bệnh, vị bác sĩ trực tiếp điều trị của hắn vui vẻ nói:

- Số cậu quá là may mắn, ngày hôm trước có một cô gái đã đến bệnh viện nguyện hiến nội tạng cứu người, riêng trái tim thì chỉ đích danh là muốn hiến tặng cho cậu. Cô ấy hình như biết trước mình sẽ chết hay sao ý, nên còn viết sẵn một bản di nguyện !

Hắn tò mò:

- Cô ấy vì sao mà chết?

- Tai nạn giao thông. Nghe nhân chứng kể lại là do cô ấy tự lao vào đầu xe oto…Đáng tiếc, một cô gái còn trẻ và xinh đẹp như vậy….

Hắn rất muốn đến gặp ân nhân của mình, bác sĩ do dự chút rồi đồng ý dẫn hắn đến nhà xác…

Lật tấm khăn trắng trùm xác ra, hắn và người vợ sắp cưới đều hóa đá….

Hắn như điên dại ôm chặt cái xác vô hồn của cô mà gào, khóc gọi tên cô…

- Sao lại thế? Sao em lại làm thế? Em hãy tỉnh dậy,hãy dậy nhìn anh này…a vẫn luôn ở đây bên em…. hãy dậy mắng chửi anh đi…. anh xin em đó…. Tất cả là tại anh, tại anh…

Hắn vật vã gào khóc, muốn lao đầu vào tường tường tự tử… người phụ nữ đi cạnh bên hắn,kịp thời lôi hắn lại, tát một cái như trời giáng vào mặt hắn:

- Anh hai, anh hãy tỉnh lại đi! Cô ấy làm vậy là vì anh! Cô ấy dùng cả mạng sống để đánh đổi sự sống cho anh… Cô ấy muốn anh sống tốt hơn… giờ anh hủy hoại mạng sống của mình… anh làm vậy, cô ấy biết được thì sẽ đau đến mức nào…

Hắn bình tĩnh hơn chút, hắn ngắm nhìn cô…vẫn khuôn mặt ấy, vẫn như đang nở nụ cười…giống như cô chỉ đang ngủ một giấc dài mà thôi….

Hắn nắm lấy bàn tay nhỏ xinh của cô… thì phát hiện tay cô đang nắm chặt một tờ giấy…

Đó là bức thư cô viết cho hắn…

" Anh yêu! Xin anh đừng trách em, được không? Em thật sự rất rất yêu anh,ngày hôm đó e hẹn anh ở nơi mình lần đầu mình hẹn gặp, em đã đến đó, nhưng chỉ đứng từ xa nhìn anh… em muốn khắc sâu hình bóng anh vào trong tim em… Vì em muốn kiếp sau, kiếp sau sau nữa hai chúng ta vẫn sẽ tìm thấy nhau… Kiếp này tuy rằng anh không thực hiện như lời hứa, nhưng em cũng không oán trách gì anh hết đâu… Vì em yêu anh…Dù anh không còn yêu em nữa, nhưng trái tim em sẽ mãi nằm trong lồng ngực anh, chiếm giữ vị trí duy nhất đó… Anh nhất định phải sống thật hạnh phúc nhé, hạnh phúc thay cả phần của em nữa…. Anh à, nếu có kiếp sau thì anh đừng bỏ rơi em nữa nhé, được không? Tạm biệt anh, chúc anh hạnh phúc… i love you!

Hắn gào lên đau đớn:

- Không! Không có em bên cạnh thì anh sao hạnh phúc được? Em tỉnh dậy đi được không? Em tỉnh lại đi, chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu… Là anh đã sai, anh đã lừa dối em! Anh chưa bao giờ hết yêu em cả! Chưa bao giờ….!

Hắn không biết rằng, có một linh hồn xinh đẹp tựa thiên thần đang đứng trên cao nhìn hắn,nước mắt tuôn rơi.

- Thì ra anh chưa từng bội phản em….!

Linh hồn cô muốn ôm lấy hắn, muốn an ủi hắn…. nhưng….âm dương cách biệt…

Trời lất phất mưa…

Hắn khóc, linh hồn cô khóc…ông trời cũng khóc….

Tình yêu của họ một lần nữa cảm động thấu trời xanh…

Nguyện cho kiếp sau, họ sẽ một lần nữa gặp lại nhau và sống thật hạnh phúc bên nhau….

Gặp gỡ là duyên…

Bên nhau là phận…

……

Duyên phận hai người còn chưa dứt….

CÒN TIẾP….

5. Chương 5: Ngoại Truyện 1

Chứng kiến toàn bộ câu chuyện tình yêu đầy nước mắt của chàng và nàng….

Ngọc Hoàng hỏi Diêm Vương:

- Ta an bài vậy có phải quá tàn nhẫn với hai người họ không?

Diêm Vương đi xong nước cờ mới chậm rãi đáp:

- Có!

Ngọc Hoàng thở dài…

Diêm Vương tiếp:

- Ta biết huynh cũng vì muốn tốt cho Thập nhị công chúa và cháu trai ta! Trong hoàn cảnh ngàn cân treo sợi tóc ấy mà huynh không lập lời nguyền

" Tam Kiếp đọa đày, chia li ấy " thì chúng đã sớm hồn tan phách lạc rồi!

Ngọc Hoàng:

- Cũng chỉ có đệ hiểu ta thôi!… Nhưng thật không ngờ tình cảm chúng giành cho nhau lại sâu đậm tới vậy. Ba kiếp luân hồi chúng đều tìm được nhau trong mênh mông biển người….mặc dù kết thúc đẫm nước mắt, nhưng cuối cùng cũng đã giải được lời nguyền rồi…

Diêm Vương cười ha ha:

- Đúng vậy ! Đệ thấy thật mừng cho đôi trẻ! Kiếp sau nếu chúng vẫn tìm thấy nhau thì….

……

Kiếp luân hồi kia…….

……. sinh - lão - bệnh -tử…

….. Quy luật của thế gian….

….Trăm năm một kiếp người….

…. mỗi giây, mỗi phút cứ một người chết đi là lại có một người sinh ra trên đời….

…. trăm năm qua đi, chàng và nàng lại hoàn kiếp người….

…….

Cô bé, cậu bé cùng nhau lớn lên trong cô nhi viện….

Cô bé sống nội tâm, ít nói, luôn giam mình trong khung trời riêng biệt….

Cậu bé tính tình hoạt bát, cởi mở, hòa đồng….

Cậu bé hơn cô bé 3 tuổi….cậu là một người duy nhất mà cô bé coi là bạn….

Thời gian trôi đi hai đứa trẻ lớn lên cùng bao kỉ niệm bên nhau thời niên thiếu….

Cô bé 18 tuổi, thi đỗ vào một trường đại học khá nổi tiếng….

Cậu bé 21 tuổi, đã là một nam ca sĩ nổi tiếng với giọng hát đặc biệt cùng ngoại hình đẹp trai, nụ cười tỏa nắng… đa phần fan hâm mộ của cậu là các nữ sinh….

Có nhiều cô gái đã dũng cảm công khai tỏ tình với cậu nhưng đều bị từ chối….

… bởi trong lòng cậu chỉ có cô bé…

……..

Đúng sinh nhật lần thứ 18 của cô bé….

…Hắn tổ chức cho cô một bữa tiệc sinh nhật rất lãng mạn với đông đảo bạn bè của hắn và cô….

…. khi bữa tiệc đến hồi cao trào, hắn tặng cô một bó hoa hồng với 999 bông kèm theo lời tỏ tình lãng mạn….

…. cô bất ngờ…

…. cô cũng thích hắn….

…. nhưng…..cô sợ khoảng cách giữa cô và hắn ở hiện tại…

….hắn như vì sao sáng nhất trên bầu trời….

Còn cô thì chỉ là một bông hoa đồng nội nhỏ bé….

… Cô muốn hắn cho cô thời gian suy nghĩ…

…. hắn gật đầu đồng ý….

- Anh sẽ đợi em!

……

Ngày mà cô định nói với hắn lời đồng ý làm người yêu của hắn…

Thì cô nhận được một tin nhắn từ số điện thoại của hắn:

" Em không cần phải suy nghĩ nữa! Anh mệt rồi!Anh đã có một người khác để yêu thương! Em hãy tìm cho mình hạnh phúc thật sự của em đi nhé!"

Đất trời như sụp đổ….

Cô thấy mất niềm tin vào cuộc đời…

Cô buông xuôi tất cả…

Cô muốn đi đến một nơi khác, nơi mà cô sẽ không nghe, không nhìn thấy những tin tức về hắn nữa…

Trước khi rời đi, cô đã về cô nhi viện, nơi in dấu bao kỉ niệm…. cô gửi lại cho hắn một bức thư… rồi cô dời đi với trái tim đau đớn….

Hắn tìm đến kí túc xa nơi cô ở, nhận được tin cô đã xin bảo lưu kết quả và đi đâu không rõ….

Hắn kinh ngạc….

Hắn gọi điện cho cô, thì số điện thoại đã bị khóa….

Hắn chạy đi khắp nơi tìm cô, đều không thấy…hắn nhờ những mối quan hệ của mình để mở rộng tìm cô, cũng không có kết quả….

Buồn bã, hắn bỏ bê công việc….

… hắn cứ đi, cứ đi như người vô hồn….khi tỉnh lại hắn thấy mình đã đi đến trước cổng cô nhi viện khi xưa….

Hắn nhận được bức thư của cô gửi lại cho hắn:

" Anh à,chúc mừng anh đã tìm được người mà anh thật sự yêu thương…chúc anh mãi hạnh phúc bên người đó.

Em thấy sống ở đây ngột ngạt quá, em sẽ đi xa một thời gian… khi nào ổn định em sẽ liên lạc với anh sau. Em sẽ tự biết chăm sóc tốt cho bản thân, anh không phải lo lắng đâu.

Em gái của anh!"

Cầm bức thư trên tay, mắt hắn nhòa đi theo từng dòng chữ….

Tại sao?? Tại sao lại như vậy? Hắn không hiểu gì hết….

CÒN TIẾP…..

6. Chương 6: Ngoại Truyện 1 +

Nước mắt đàn ông đâu dễ rơi?

Chỉ khi quá đau đớn, quá tuyệt vọng nó mới lăn dài lăn dài….

Nhưng khi không còn nước mắt để khóc nữa thì đó mới chính là đỉnh điểm của nỗi đau…

Từ ngày đọc được bức thư ấy, hắn như một cái xác không hồn, chả thiết gì cả….

… bỏ bê công việc, hắn đắm chìm trong men rượu, trong những bữa tiệc thâu đêm….

Sự nghiệp tuột dốc không phanh….

… nợ nần…

… phá sản…

…. nữ quản lí của hắn tên Mộc Kỳ, một cô gái sắc sảo xinh đẹp, gia đình giàu có, hơn hắn 2 tuổi… chịu làm quản lí cho hắn, bởi cô ta yêu hắn, mê giọng hát của hắn….

Chứng kiến cảnh hắn tự đày đọa bản thân….Mộc Kỳ đau lòng lắm….

Sau nhiều đêm dằn vặt suy nghĩ….

….cuối cùng Mộc Kỳ tìm hắn, buộc hắn phải tỉnh táo lại rồi thú nhận với hắn một sự thật….

…. về việc lợi dụng khi hắn không để ý, đã lấy điện thoại của hắn để nhắn cho cô một tin nhắn với nội dung là hắn đã yêu người khác……..

Biết được sự thật, hắn vừa đau, vừa hận lại vừa vui…

Đau bởi nghĩ đến nội dung bức thư cô để lại, đau bởi nghĩ đến sự tổn thương mà cô đã phải chịu…

Hận hành động của Mộc Kỳ….

Vui vì hắn biết trong lòng cô cũng có hắn, cũng yêu hắn….

…..

Hắn bình tâm suy nghĩ lại mọi chuyện….

…. và rồi hắn nhớ ra cô đã từng nói, nếu có cơ hội cô sẽ đến tỉnh S, một nơi phong cảnh hữu tình…. cô mê mệt cảnh sắc, con người nơi ấy…

Như một người khát nước giữa sa mạc..may mắn tìm ra nguồn nước ngọt ngào…

Ngay trong đêm hôm đó hắn đặt vé máy bay tới tỉnh S….

….

Đặt chân tới tỉnh S này đã hơn 5 năm rồi….

… hắn vẫn chưa tìm được cô….

… hắn mở một cửa hàng bán hoa ở nơi đây…

…. cửa hàng hoa của hắn chỉ bán duy nhất một loại hoa,hoa bất tử màu xanh lam….

…loại hoa mà cô vốn rất yêu quý…

…. cô nói loại hoa bất tử tượng trưng cho tình yêu chung thủy, bất diệt… còn màu xanh lam là màu mà cô thích nhất….

…. hắn đã dùng gần 2 năm để lai tạo ra loại hoa này… chỉ vì muốn thêm một cơ hội có thể tìm thấy cô….

… việc làm ăn của cửa hàng rất tốt….

…..

Một buổi chiều nọ, hắn đang cặm cụi bó hoa….

…. bỗng một giọng nói mà bao năm nay trong cả giấc mơ hắn cũng mong được nghe thấy dù chỉ một lần….

- Ông chủ! Cho tôi một bó hoa bất tử…

Hắn như hóa đá….

…. từ từ quay lưng lại….

Bó hoa trên tay hắn rơi xuống nền nhà….

- Anh…?

- Em…

Im lặng…… im lặng…

Cô lên tiếng trước:

- Anh… anh đến đây từ bao giờ?

Hắn vẫn chưa kịp định thần….

- Em.. em còn có việc, em đi trước đây….

Nói rồi cô quay người định bước đi….

Hắn từ phía sau lao đến ôm chặt lấy cô…

- Em đừng đi, cho anh cơ hội giải thích mọi chuyện,được không?

- Giải thích chuyện gì? Chúng ta có gì hiểu lầm sao?

Nước mắt cô trực trào ra khỏi khóe mắt….

- Tin nhắn ấy không phải do anh gửi…mà là….“….”

Anh giải thích mọi chuyện cho cô nghe….

…..

Nghe xong, cô đã khóc, cô khóc vì hạnh phúc…

…. 5 năm rồi, cô cắn răng, nuốt nước mắt vào tim….

…Hắn ôm cô vào lòng, vỗ về cô…

…..

Họ ngồi bên nhau trong một góc tiệm hoa, cô dựa vào bờ vai vững chắc của hắn…. cô kể cho hắn nghe những chuyện mà cô đã trải qua trong quãng thời gian xa cách…

Cô hiện làm giáo viên mỹ thuật kiêm ngữ văn trong một trại trẻ mồ côi…cô muốn mang kiến thức,mang tình yêu của mình để bù đắp cho những đứa trẻ sớm thiếu thốn tình cảm gia đình….

Cuộc sống bình dị vậy thôi, nhưng rất thoải mái…

Hắn cũng kể cô nghe về chuyện của hắn….

……

Sau cơn giông bão….

…. trời quang mây tạnh….

….tình yêu của hai người trải qua bao thử thách cuối cùng đã có một cái kết viên mãn bằng một đám cưới lãng mạn, ngập tràn trong sắc xanh lam nhẹ nhàng của hoa bất tử…

…..

Hơn 1 năm sau:

- A…a… anh ơi em hình như sắp sinh rồi….em đau quá… nhanh đưa đưa em vào viện….

- Đây…. đây rồi….để anh bế em lên xe…..

……

- Oe oe…..!!

-Oe oe…!!

-Chúc mừng anh lên chức ba nhé! Một trai, một gái, mẹ tròn con vuông…

……

Bên ngoài khung cửa, trời hửng nắng, gió thổi nhè nhẹ….

… trải qua bao sóng gió cuối cùng họ đã được ở bên nhau bình yên, hạnh phúc, đủ đầy…

The end….

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/kiep-sau-chung-ta-se-lai-la-phu-the